

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΣΑΣ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15Α - 105 57 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 3236 547 - 210 3245 375 - 210 3221 316

Fax : 210 3221 314

www.doe.gr - email: secretariat@doe.gr

Αριθ. Πρωτ.1385

Αθήνα 7/5/2019

Προς

Τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34, 37, 38, 40 του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε., καλούμε τους Αντιπροσώπους των Συλλόγων - Μελών της, στην **88η Τακτική Γενική Συνέλευση του Κλάδου, στις 23, 24, 25 και 26 Ιουνίου 2019, στην Αθήνα**, για λήψη αποφάσεων στα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης.

Η Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 1 του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε., βρίσκεται σε απαρτία, αν παραβρίσκεται σ' αυτή το $\frac{1}{2}$ του συνόλου των Αντιπροσώπων των οικονομικά τακτοποιημένων μελών της Δ.Ο.Ε., ανεξάρτητα από ποια μέλη προέρχονται οι παρόντες.

Σας αποστέλλουμε την προσωρινή Η.Δ. όπως διαμορφώθηκε με την από 1/3/2019 απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., καθώς και τις εισηγήσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στα θέματά της. Οι Σύλλογοι, το αργότερο ως τις 13 Μαΐου 2019 θα πρέπει να αποστείλουν τις προτάσεις τους, για να εγγραφούν ως θέματα στην Οριστική Ημερήσια Διάταξη (Άρθρο 35 του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε.).

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΣΑΣ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15Α - 105 57 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 3236 547 - 210 3245 375 - 210 3221 316
Fax : 210 3221 314
www.doe.gr - email: secretariat@doe.gr

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

88ης Γενικής Συνέλευσης

23 - 26 Ιουνίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Θέμα 1º:

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ-ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Οικονομικός απολογισμός οικον. έτους 2018 - Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2020
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑ 2º :

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2019-2020

A. Διεκδικητικό Πλαίσιο

- I. Αξιολόγηση εκπαιδευτικών, Προγραμματισμός και Αποτίμηση Εκπαιδευτικού έργου
- II. Η λειτουργία του Δημόσιου Σχολείου (Χρηματοδότηση, κτηριακές υποδομές, εμπλεκόμενοι φορείς, ασφάλεια χώρων, νομική διασφάλιση πλαισίου λειτουργίας στο εκπαιδευτικό έργο)

III. Οι δυσοίωνες για τα Παιδαγωγικά Τμήματα εξελίξεις που δρομολογεί η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών με το τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας. Ο ρόλος και το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Β. Πρόγραμμα Δράσης

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

88ης Γενικής Συνέλευσης

23 - 26 Ιουνίου 2019

Η συνδικαλιστική χρονιά 2018-2019 που πλησιάζει στο τέλος της σημαδεύτηκε από την, δίχως κανένα διάλογο, θεσμοθέτηση ενός συστήματος «διορισμών» που με την εμμονή να μην εξασφαλίζει «την αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας ως κυρίαρχο κριτήριο διορισμού» (απόφαση της 87^{ης} Γ.Σ. Δ.Ο.Ε.) αποτελεί πρόκληση και δεν είναι τίποτε άλλο παρά εμπόριο ελπίδας προς τους χιλιάδες αδιόριστους εκπαιδευτικούς καθώς και περιφρόνηση των αναπληρωτών που καλύπτουν πάγιες ανάγκες της εκπαίδευσης στις εσχατιές της χώρας. Πρόκειται για μια διαδικασία αλληλοσφαγής των συναδέλφων μας για μια θέση στους ελάχιστους διορισμούς στην Ειδική, μόνο, Αγωγή που έχει προκηρύξει η κυβέρνηση με την προοπτική πραγματοποίησης όλων των διορισμών που απαιτούνται να αποτελεί, για μία ακόμη φορά, επικοινωνιακή εξαγγελία... σε βάθος τριετίας. Ο κλάδος μέσα από σειρά απεργιακών κινητοποιήσεων έδωσε και συνεχίζει να δίνει τον αγώνα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών σε όλες τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου, σύμφωνα με τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για τη δομή της εκπαίδευσης.

Στο εξαιρετικά δυσοίωνο σκηνικό που έχουν διαμορφώσει τα τόσα χρόνια αδιοριστίας όχι μόνο σε σχέση με τους μηδενικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών αλλά και με τα υποβαθμισμένα δικαιώματα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών με συνθήκες άνισης μεταχείρισης εργαζομένων που παρέχουν

το ίδιο ακριβώς έργο, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκτός από τις πολύμορφες αγωνιστικές δράσεις και κινητοποιήσεις εντός Ελλάδας επέλεξε και την πολιτική κίνηση καταγγελίας του με κατάθεση αναφοράς προς την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η οποία έτυχε θετικής αντιμετώπισης και είχε ως αποτέλεσμα την άσκηση πίεσης προς την ελληνική κυβέρνηση με την υποχρέωσή της να απαντήσει σε συγκεκριμένα ερωτήματα που ανάλογα με τις απαντήσεις αφήνει ανοιχτή ακόμη και την παραπομπή της χώρας στο Ευρωπαϊκό δικαστήριο.

Όμως, η πολιτική αυτή υποβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης που εφαρμόζεται από όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις έχει, δυστυχώς, πολλές εικφράσεις. Πιο πρόσφατη και **εξαιρετικά ανησυχητική η ψήφιση**, μέσω του πολυνομοσχεδίου «Συνέργειες Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πειραματικά σχολεία, Γενικά Αρχεία του Κράτους και λοιπές διατάξεις», **της συγχώνευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας και τη μετονομασία του σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας.** Με κίνητρα που μόνο επιστημονικά και ακαδημαϊκά δεν είναι αλλά, μάλλον, μικροπολιτικά μεθοδεύεται μια συζήτηση περί «ολοκλήρωσης του κύκλου των Παιδαγωγικών Τμημάτων», ερήμην του κλάδου, η οποία μόνο ως άκρως επικίνδυνη μπορεί να χαρακτηριστεί και έχει τα ίδια γνωρίσματα με τη συγχώνευση που επιχειρήθηκε το 2017-2018 των Τμημάτων Προσχολικής Αγωγής των Τ.Ε.Ι. με τα Παιδαγωγικά Τμήματα Προσχολικής Αγωγής και την οποία απέτρεψε η σθεναρή στάση της Δ.Ο.Ε. με την στήριξη των περισσότερων Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Με βάση την συγχώνευση αυτή, πολλά ακόμη τμήματα θα μπορούσαν να εγείρουν αιτήματα για ανάλογες συγχωνεύσεις στο μέλλον, με υπαρκτό τον κίνδυνο να ανοίξει ανά πάσα στιγμή ο δρόμος για σύγχυση των επιστημονικών πεδίων των τμημάτων, ανακατατάξεις με αρνητικό πρόσημο για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων και άνοιγμα επικίνδυνων δρόμων για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων, των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους, των επαγγελματικών δικαιωμάτων των εν ενεργείᾳ δασκάλων αλλά και τη δομή και τον προσανατολισμό του δημοτικού σχολείου. **Είναι ξεκάθαρο για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ότι δεν θα ανεχτούμε τον**

σχεδιασμό του μέλλοντος της δημόσιας εκπαίδευσης με βάση «θολές» επιδιώξεις, ερήμην του εκπαιδευτικού κινήματος.

Είναι βέβαιο ότι η εκπαιδευτική πραγματικότητα δεν είναι ξεκομμένη από το συνολικό πολιτικό – οικονομικό σκηνικό. Η πλήρης υιοθέτηση της μνημονιακής λογιστικής του «εξορθολογισμού» και των περικοπών στην δημόσια εκπαίδευση, οδηγούν στη συνεχή υποβάθμισή της με τις σχολικές μονάδες, παρά τις όλο και πιο αυξημένες λειτουργικές τους ανάγκες να αναγκάζονται να «επιβιώνουν» υπό το καθεστώς υποχρηματοδότησης.

Υπό αυτές τις συνθήκες η κατάκτηση του κλάδου για υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων α' και β' ηλικίας αποκλειστικά στο Νηπιαγωγείο που συνάντησε απέναντί του την λυσσαλέα αντίδραση της Κ.Ε.Δ.Ε. και των συνοδοιπόρων της συγκεκριμένες ενέργειες στην κατεύθυνση της μόνιμης επίλυσης των προβλημάτων που σχετίζονται με την κτηριακή υποδομή. Η ρύθμιση που Ψηφίστηκε στο πολυνομοσχέδιο για το Νέο Λύκειο κινείται στη διάσταση της προσωρινής αντιμετώπισης των υποδομών στους Δήμους όπου θα εφαρμοστεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση τον Σεπτέμβριο του 2019. Είναι όμως φανερό ότι το τρίτο έτος εφαρμογής θα είναι εξαιρετικά δύσκολο αφού τα κτηριακά προβλήματα σε συνδυασμό με τις αντιδράσεις της Κ.Ε.Δ.Ε. και πολλών Δημάρχων δημιουργούν ένα εκρηκτικό σκηνικό. Μοναδική λύση η άμεση κινητοποίηση του συνόλου των εμπλεκομένων (κυβέρνηση και δήμοι) ώστε να εξασφαλιστούν κτήρια που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες των μαθητών μας.

Το σκηνικό, όμως, στο οποίο κινείται και ζει ο κόσμος της εκπαίδευσης, με τη σχολική καθημερινότητα να είναι συχνά δυσβάσταχτη, διαμορφώνεται από τις πολιτικές των αλλεπάλληλων μνημονίων, της σκληρής λιτότητας (πάντα και μόνο για τους μισθωτούς και συνταξιούχους), των απολύσεων και της ανεργίας, της μείωσης εισοδημάτων, της ανατροπής των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της διάλυσης των Δημοσίων Υπηρεσιών και της “ακύρωσης” των Κοινωνικών Αγαθών, αποτελούν την καθημερινότητά μας και δεν αφήνουν περιθώρια αδράνειας.

Είναι επιτακτική ανάγκη να βρεθούμε, εκπαιδευτικοί και συνολικά η κοινωνία, στο δρόμο και να αγωνιστούμε για την ανατροπή αυτής της

πολιτικής. Απαιτείται αφύπνιση και δυναμικοί αγώνες. Έχουμε χρέος, όλοι μαζί, να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε τον αγώνα για ν' ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές που πλήττουν τους εκπαιδευτικούς αλλά και όλους τους εργαζόμενους, τη δημόσια εκπαίδευση αλλά και το σύνολο των κοινωνικών αγαθών και κατακτήσεων.

A. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εισηγείται στις Γ.Σ. των Συλλόγων:

I. Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών, Προγραμματισμός και Αποτίμηση Εκπαιδευτικού έργου

Με την Υπουργική Απόφαση της 18-1-2019 «Προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων», το Υπουργείο Παιδείας έρχεται να υλοποιήσει (για το σχ. έτος 2019-2020) την πρόβλεψη της παρ. 7 του άρθρου 47 του ν. 4547/2018 «οι θεματικοί άξονες αναφοράς του προγραμματισμού και της αποτίμησης, καθώς και ο τύπος των σχετικών εκθέσεων καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ι.Ε.Π.».

Είναι, όμως, εξίσου σαφές ότι όλα όσα θεσμοθετούνται με τον ν. 4547 σε σχέση με την αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης διαλύουν την ψευδαίσθηση ότι η κατάργηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου θα σήμαινε και κατάργηση της αξιολόγησης – χειραγώγησης, αφού αυτό που φέρνουν δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτήν. Αξιολογική-αριθμητική κατάταξη, χαρακτηρισμοί για τα στελέχη, όπως «μέτρια», «ανεπαρκή» και «ακατάλληλα», αξιολόγηση «βάση ανώνυμου ερωτηματολογίου», δυνατότητα ένστασης μόνο για βαθμολογία μικρότερη του 75 και συμμετοχή των αξιολογητών στο όργανο

εξέτασης των ενστάσεων, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για το ότι και η αξιολόγηση στελεχών του ν. 4547 είναι χειραγώγηση και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να γίνει αποδεκτή από τον κλάδο.

Η έκδοση της Υπουργικής Απόφασης με την οποία καθορίζονται οι θεματικοί άξονες αναφοράς του προγραμματισμού και της αποτίμησης, καθώς και ο τύπος των σχετικών εκθέσεων εμπεριέχει το θετικό στοιχείο ότι δεν εισάγει χαρακτηριστικά ποσοτικών δεικτών που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν σε άμεση σύνδεση με μια διαδικασία αξιολογικής καταγραφής με χαρακτηριστικά χειραγώγησης και κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων. Από εκεί κι έπειτα είναι οφθαλμοφανές ότι οι εκθέσεις που έχουν καθαρά ποιοτικά χαρακτηριστικά (εκτός από τα σημεία του παραρτήματος III που αναφέρονται στα σχέδια δράσης), είναι σε πολλά σημεία βερμπαλιστικές και ανούσια «απαιτητικές», δεν αποτυπώνουν εύστοχα τις ανάγκες προγραμματισμού και ανατροφοδότησης του σοβαρότατου έργου που επιτελούν οι εκπαιδευτικοί στις σχολικές μονάδες κάτι που μεταφράζεται σε απομάκρυνση από την ουσία και, με βάση την πικρή εμπειρία του παρελθόντος, εμπεριέχει τον κίνδυνο να βρεθούν και πάλι οι εκπαιδευτικοί στο στόχαστρο για όλες τις κακοδαιμονίες του εκπαιδευτικού συστήματος.

Η πρόβλεψη του νόμου για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης είναι, εξ αρχής, προβληματική αφού αφήνει στη διακριτική ευχέρεια και στην πιθανή αλλαγή πολιτικής βιούλησης περί της στόχευσης στο ζήτημα της αξιολόγησης, της εκάστοτε κυβέρνησης ή του Υπουργού Παιδείας τον καθορισμό των, πολύ ουσιαστικών, στοιχείων για τη διαδικασία προγραμματισμού – αποτίμησης, των αξόνων και των εκθέσεων. Γι' αυτό και θεωρούμε ότι, πέρα από τα σημεία της Υπουργικής Απόφασης που χρειάζονται αλλαγές, θα πρέπει άμεσα να τροποποιηθεί το άρθρο 47 του ν. 4547 και να συμπεριλάβει τόσο τους άξονες όσο και τον τύπο των εκθέσεων, έπειτα από αναλυτική συζήτηση με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, ώστε να κινείται πλήρως στην κατεύθυνση της ενίσχυσης και ανατροφοδότησης του παιδαγωγικού έργου και να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος σύνδεσης της διαδικασίας προγραμματισμού – αποτίμησης με μια νέα αξιολόγηση – χειραγώγηση.

Με δεδομένο το γεγονός ότι η διαδικασία αφορά το επόμενο σχολικό έτος 2019-2020, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να αναθεωρήσει δύο ακόμη σημεία του άρθρου 47 ν. 4547/2018.

Συγκεκριμένα, η αναφορά στην παράγραφο 3 «...λαμβάνοντας υπόψη του και τις απόψεις του σχολικού συμβουλίου για θέματα που εντάσσονται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του...» ενέχει τον κίνδυνο παρερμηνειών στο πλαίσιο λειτουργίας του σχολικού συμβουλίου και να εκληφθεί, κακώς, ότι το σχολικό συμβούλιο έχει τη δυνατότητα έστω και έμμεσης εμπλοκής στο παιδαγωγικό έργο της σχολικής μονάδας. Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο το σημείο αυτό να τροποποιηθεί ώστε να διασαφηνιστεί ότι δεν θα υπάρχει εμπλοκή του σχολικού συμβουλίου στο παιδαγωγικό έργο της σχολικής μονάδας.

Στην παράγραφο 4, ο ρόλος του συντονιστή εκπαιδευτικού έργου φαίνεται να είναι εξαιρετικά ισχυρός σε σχέση με αυτόν του συλλόγου διδασκόντων αφού οι παρατηρήσεις που διατυπώνει, δίνεται η αίσθηση ότι υποχρεωτικά λαμβάνονται υπόψη από τις σχολικές μονάδες τόσο στον προγραμματισμό όσο και στην αποτίμηση. Στο σημείο θα πρέπει να υπάρξει τροποποίηση με την οποία να διασφαλίζεται ότι η τελική απόφαση, τόσο για τον προγραμματισμό όσο και για την αποτίμηση, ανήκει στο σύλλογο διδασκόντων ώστε να μην τίθεται θέμα παρέμβασης από μονοπρόσωπο όργανο στην πολύ σημαντική εργασία που επιτελεί ο σύλλογος κάτι που θα παρέπεμπε σε διαδικασίες αξιολόγησης – χειραγώγησης.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία μέσα από αποφάσεις Γενικών της Συνελεύσεων καθώς και του Διοικητικού Συμβουλίου της έχει, με συνέπεια και υπευθυνότητα, εκφράσει τις θέσεις του κλάδου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για την αξιολόγηση.

Την αξιολόγηση ως ανατροφοδοτική, γνήσια παιδαγωγική διαδικασία ουσιαστικής αποτίμησης τόσο του εκπαιδευτικού έργου, όσο και συνολικά της εκπαιδευτικής πολιτικής, μιας αποτίμησης από τα «κάτω» που θα πραγματοποιείται από τους εκπαιδευτικούς συλλογικά και όχι από μονοπρόσωπα όργανα και θα έχει ως στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων

και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση της ουσιαστικής ενίσχυσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και του δημόσιου σχολείου.

Μια προσπάθεια αποτίμησης του παιδαγωγικού έργου με καθαρά ποσοτικά κριτήρια καθιστά την όλη προσπάθεια μεθοδολογικά έωλη.

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σε όλα τα νομοθετήματα που ως στόχο είχαν, έχουν ή και πρόκειται να έχουν, όχι την αξιολόγηση – αποτίμηση του συνόλου του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου αλλά τη χειραγώγηση, μισθολογική καθήλωση και πιθανότατα απόλυση εκπαιδευτικών (βλ. Νόμοι 2525/97, 3205/04, 3848/10, 4024/11, ΠΔ 152/13).

Δεν μπορεί σε καμία περίπτωση η αξιολόγηση να αποτελεί εργαλείο πειθαρχικού ελέγχου και επιβολής κυρώσεων. Το προϊόν της δεν πρέπει να συνδέεται με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξή τους. Για να λειτουργήσει πραγματικά ένα σύστημα αξιολόγησης θα πρέπει να στηθεί μέσα από συνεργασίες που θα έχουν ξεκάθαρα παιδαγωγική και μόνο στόχευση.

Η αξιολόγηση αποτελεί συστατικό στοιχείο κάθε ολοκληρωμένης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Μιας διαδικασίας που αναλύει την υφιστάμενη κατάσταση, θέτει στόχους, προγραμματίζει δράσεις και ενέργειες, τις εφαρμόζει στην πράξη και στο τέλος διαπιστώνει τον βαθμό εκπλήρωσης των προγραμματισμένων στόχων καθώς και την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών και των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν.

Η παιδαγωγική αξιολόγηση διαφέρει από τη διαδικασία ελέγχου η οποία επικεντρώνεται αποκλειστικά σε διαπιστώσεις. Λειτουργεί ως μηχανισμός ανατροφοδότησης για τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος ως ολότητα. Είναι μια συνεχής παιδαγωγική διαδικασία με ρόλο διαγνωστικό και παρεμβατικό. Δεν αποτελεί αυτοσκοπό, δεν επιδιώκει την τιμωρία.

Η όλη προσπάθεια πρέπει να στηρίζεται σε ένα πλέγμα σαφών και συγκεκριμένων εκπαιδευτικών σκοπών και διαδικασιών.

Θα πρέπει να αξιολογούνται όλοι οι παράγοντες και συντελεστές της εκπαιδευτικής λειτουργίας (Υπουργείο Παιδείας, υπηρεσίες και δομές της

εκπαίδευσης, υλικοτεχνική υποδομή, υποστηρικτικές δομές, αναλυτικά προγράμματα, βιβλία, διοικητικό και εποπτικό δυναμικό, σχολικές μονάδες, μαθητές και εκπαιδευτικοί κλπ.) **στο πλαίσιο ενός ενιαίου συστήματος αλληλούποστηριζόμενων και αλληλοεξαρτώμενων διαδικασιών.**

Το αξιολογικό σύστημα να είναι δημοκρατικό, αντικειμενικό, σαφές, να εμπνέει εμπιστοσύνη και να μην αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο σύνδεσής του με την κατηγοριοποίηση (και ανάλογα με αυτήν οικονομική στήριξη) των σχολικών μονάδων ούτε και με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού να είναι αντίστοιχη με την εκπαίδευσή του (δεν μπορεί να αξιολογείται κανείς με κριτήρια σχετικά με κατάρτιση που δεν έχει λάβει, με προσόντα που δεν του εξασφαλίστηκαν ή δεν του απαιτήθηκαν αρχικά) και να στοχεύει στην απάλειψη των, ενδεχόμενων, αδυναμιών καθώς και την ενίσχυσή του με επιμορφωτικές δράσεις (εξ' αποστάσεως ή δια ζώσης). Η διαδικασία της αξιολόγησης – αποτίμησης – στήριξης να είναι διαρκής στα πλαίσια της ουσιαστικής επαφής όλων των εμπλεκόμενων. Παράλληλα και ταυτόχρονα με τη διαδικασία αξιολόγησης θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα σταθερό σύστημα στήριξης, ενίσχυσης, επιμόρφωσης (η οποία μετά την κατάργηση της μετεκπαίδευσης, την παύση χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών αλλά και το σταμάτημα κάθε κεντρικά σχεδιασμένης επιμορφωτικής δράσης απουσιάζει παντελώς), επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών στην κατεύθυνση της υποστήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και του ίδιου του εκπαιδευτικού.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους ότι για να εφαρμοστεί και ιδιαίτερα να πετύχει ένα σύστημα αξιολόγησης, πρέπει να συζητηθεί και να τύχει της αποδοχής από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Σύμφωνα και με τις ήδη ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, υπάρχουν τρεις βασικές προϋποθέσεις για την αποδοχή της αξιολόγησης:

- Η αποδοχή των εμπλεκόμενων για όσα περιλαμβάνει ως περιεχόμενο ο θεσμός αυτός. Δίχως αυτήν δεν γίνεται η αξιολόγηση.

- Είναι απαραίτητο να καταστεί σαφές, ότι από το προϊόν της αξιολογικής διαδικασίας προκύπτει όφελος, κέρδος, ποιότητα και αναβάθμιση της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας.
- Η αξιολόγηση είναι υπόθεση εσωτερική και αφορά τους εκπαιδευτικούς που είναι μέσα στα σχολεία, αφορά τη διαδικασία της εκπαίδευσης που λειτουργεί μέσα στις σχολικές μονάδες.

Σε επίπεδο σχολικής μονάδας κυρίαρχος πρέπει να είναι ο ρόλος του Συλλόγου Διδασκόντων, στο πλαίσιο τακτικών συνεδριάσεων προγραμματισμού, αποτίμησης και βελτίωσης του συνολικού εκπαιδευτικού έργου καθώς και καλύτερης οργάνωσης των διοικητικών διαδικασιών, σε μια συνολική αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου που πραγματοποιείται εντός της, με στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ανάπτυξης πνεύματος συνεργασίας και αλληλεγγύης με ευθεία αντανάκλαση στη βελτίωση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου. Ο Σύλλογος Διδασκόντων είναι αυτός που θέτει τις προτεραιότητες και τα κριτήρια που λειτουργικά θα ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες της σχολικής μονάδας.

Είναι αυτονόητο ότι σκοπός και στόχος των παρεμβάσεων και κυρίως της τελικής αποτίμησης είναι η αντιμετώπιση αδυναμιών, λαθών και προβλημάτων που μειώνουν την ποιότητα της εκπαίδευσης, στην κατεύθυνση της δέσμευσης και υποχρέωσης της πολιτείας να δώσει λύσεις στα προβλήματα που διαπιστώνονται.

➤ Επιβεβαιώνονται οι ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, ότι:

- Είμαστε υπέρ ενός συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού, που θα έχει ως στόχο την αναβάθμιση της εκπαίδευσης, που θα αναγάγει τη σχολική μονάδα σε χώρο προσφοράς και δημιουργίας.
- Η αξιολόγηση που προτείνουμε ως Διδασκαλική Ομοσπονδία έχει ως στόχο τη βελτίωση και αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, την

ενίσχυση και ενθάρρυνση του εκπαιδευτικού και τη στήριξή του. Είναι μια διαδικασία διαρκούς ανατροφοδότησης που μπορεί να συντελεστεί με την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας και αλληλεγγύης.

Απαιτούμε:

- την άμεση τροποποίηση του άρθρου 47 του ν. 4547 ώστε να συμπεριλάβει τόσο τους άξονες όσο και τον τύπο των εκθέσεων (και να μην είναι αντικείμενο υπουργικής απόφασης), έπειτα από αναλυτική συζήτηση με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, ώστε να κινείται πλήρως στην κατεύθυνση της ενίσχυσης και ανατροφοδότησης του παιδαγωγικού έργου και να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος σύνδεσης της διαδικασίας προγραμματισμού – αποτίμησης με μια νέα αξιολόγηση – χειραγώγηση.
- να διασαφηνιστεί ότι δεν θα υπάρχει εμπλοκή του σχολικού συμβουλίου στο παιδαγωγικό έργο της σχολικής μονάδας.
- αποσαφήνιση και τροποποίηση, όπου χρειαστεί, των όσων προβλέπει η Υπουργικής Απόφαση σε σχέση με τον ρόλο του συντονιστή εκπαιδευτικού έργου, με την οποία να διασφαλίζεται ότι η τελική απόφαση, τόσο για τον προγραμματισμό όσο και για την αποτίμηση, ανήκει στο σύλλογο διδασκόντων ώστε να μην τίθεται θέμα παρέμβασης από μονοπρόσωπο όργανο στην πολύ σημαντική εργασία που επιτελεί ο σύλλογος κάτι που θα παρέπεμπε σε διαδικασίες αξιολόγησης – χειραγώγησης.

II. Η λειτουργία του Δημόσιου Σχολείου (Χρηματοδότηση, κτηριακές υποδομές, εμπλεκόμενοι φορείς, ασφάλεια χώρων, νομική διασφάλιση πλαισίου λειτουργίας στο εκπαιδευτικό έργο)

Χρηματοδότηση

Μια από τις κύριες αιτίες της κρίσης του εκπαιδευτικού συστήματος είναι το πολύ χαμηλό ποσοστό πόρων του Α.Ε.Π. που διατίθενται για την παιδεία, γεγονός που κατατάσσει τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναβάθμιση της λειτουργίας και της ποιότητας της δωρεάν Δημόσιας Εκπαίδευσης σε συνθήκες υποχρηματοδότησης μόνο ως κακόγουστο αστείο ακούγεται. Η γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία θα διασφάλιζε σύγχρονες υποδομές και υλικοτεχνική υποστήριξη, θα συνέβαλλε στη χρηματοδότηση δράσεων για τον εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, για την ανάπτυξη προγραμμάτων επιμόρφωσης και γενικότερα στήριξη της Δημόσιας Δωρεάν παρεχόμενης Εκπαίδευσης ως ελάχιστο αντιστάθμισμα στην υπέρμετρη φορολόγηση που υφίστανται οι Έλληνες πολίτες. Αντίθετα, οι σταθερά χαμηλές δαπάνες για την Παιδεία έχουν ως επακόλουθο τη συρρίκνωση των πολιτικών Αντισταθμιστικής Αγωγής (Ολοήμερο Σχολείο, Τάξεις Υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, Ενισχυτική Διδασκαλία, αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό κ.λπ.) και γενικότερα της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε :

- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π. με ταυτόχρονη πλήρη απορρόφηση και αξιοποίηση ευρωπαϊκών κονδυλίων.
- Σημαντική αύξηση των κρατικών επιχορηγήσεων για τις λειτουργικές ανάγκες των σχολείων και τις μικροεπισκευές και συντηρήσεις των κτηρίων.
- Πλήρη οικονομική στήριξη όλων των δράσεων που συμβάλλουν στην υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Κτηριακές υποδομές

Η απουσία μέριμνας της πολιτείας για τη σχολική στέγη σε όλα τα χρόνια εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών έχει εντείνει τα προβλήματα στέγασης των δημόσιων σχολικών μονάδων. Η απουσία οργανωμένου σχεδίου για τη σχολική στέγη από το 2009 κι έπειτα σε συνδυασμό με την κατάργηση του Ο.Σ.Κ. και τη μεταφορά όλης της αρμοδιότητας για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση σχολικών κτηρίων – υποδομών στους Δήμους (χωρίς να συνοδεύεται μάλιστα από την απαιτούμενη χρηματοδότηση) είχε επιπτώσεις ολέθριες για την εκπαίδευση. Η θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης το 2018 ανέδειξε τον τεράστιο όγκο αναγκών σε νέα σχολικά κτήρια.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2019 η ΚΤΥΠ Α.Ε. εξέδωσε ανακοίνωση – «πανηγυρισμό» για τα νέα κτήρια και αίθουσες διδασκαλίας που υλοποίησε (12 νέες σχολικές μονάδες για Α/Θμια και Β/Θμια εκπαίδευση) , για κτήρια που βρίσκονται σε φάση κατασκευής (16 δημόσιες σχολικές μονάδες) , σε φάση δημοπράτησης (8 σχολικές μονάδες) και σε ... πρόθεση διαγωνισμού (10 σχολικές μονάδες). Οι αριθμοί αποδεικνύουν αμείλικτα την αδυναμία ανταπόκρισης της εταιρείας στις ανάγκες της εκπαίδευσης.

Σε συνδυασμό με τα παραπάνω, η υπονομευτική στάση πολλών Δήμων, με πολύ πρόσφατη την ανακοίνωση της Κ.Ε.Δ.Ε. σε αυτήν ακριβώς την απόλυτα αρνητική κατεύθυνση, στο θέμα της υλοποίησης προγραμμάτων σχολικής στέγης για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης αναδεικνύει την ανάγκη λήψης δραστικών και, κυρίως, αποτελεσματικών μέτρων που θα δίνουν απαντήσεις με θετικό πρόσημο στο κομβικής σημασίας για το δημόσιο σχολείο, ζήτημα της σχολικής στέγης.

Ζητάμε :

- Τη θέση σε προτεραιότητα του κτηριακού ζητήματος των σχολείων, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.
- Τη δημιουργία ενός δημόσιου φορέα που θα είναι υπεύθυνος για τη σχολική στέγη ο οποίος θα έχει όλο το φάσμα των αρμοδιοτήτων (σχεδιασμό – υλοποίηση – ανέγερση σχολικών κτηρίων) και θα χρηματοδοτείται αποτελεσματικά.
- Άμεση απαλλοτρίωση οικοπέδων και ανέγερση σύγχρονων εκπαιδευτικών δομών με δαπάνες από τον Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό.

Εμπλεκόμενοι φορείς - Ασφάλεια χώρων

Το τελευταίο χρονικό διάστημα με αφορμή το απαράδεκτο γεγονός της υποβολής μηνύσεων από την Πυροσβεστική κατά Διευθυντών/Προϊσταμένων σχολικών μονάδων για παράβαση του άρθρου 7 του Π.Δ. 71/1988 σε συνδυασμό με το άρθρο 433 του Ποινικού Κώδικα (το οποίο προβλέπει κράτηση μέχρι τριών μηνών) σε περίπτωση, που εμφανίζει προβλήματα το σύστημα πυρασφάλειας, έγινε φανερό το πρόβλημα της αποσαφήνισης των αρμοδιοτήτων των φορέων που εμπλέκονται στη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Στην προκειμένη περίπτωση σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 της Πυροσβεστικής Διάταξης 13/2013, «Την ευθύνη για την τοποθέτηση, συντήρηση και καλή λειτουργία όλων των προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων και μέσων πυροπροστασίας σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα έχει **ο εργοδότης** που στην παρούσα και τις κείμενες διατάξεις πυροπροστασίας είναι **ο ιδιοκτήτης - εκμεταλλευτής**, ή (κατά νόμο) υπεύθυνος. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζεται ο Ν. 3850/2010 όπως κάθε φορά ισχύει.»

Σύμφωνα με τον Ν. 3850/2010, άρθρο 3 παράγραφος 2, ορίζονται σε σχέση με τον Δημόσιο Τομέα τα παρακάτω: «Για την εφαρμογή του παρόντος στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και ΟΤΑ ως «**επιχείρηση**» ή «**εργοδότης**» νοείται «**Υπουργείο, Περιφέρεια, Νομαρχία** ή άλλη αυτοτελής ή αποκεντρωμένη Δημόσια

Υπηρεσία, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου ή Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Σε αντίθεση με όλα τα παραπάνω, αποδέκτες των μηνύσεων με αιτιολογία τη μη τήρηση των αρχικών όρων πυρασφαλείας, είναι οι Διευθυντές των Σχολικών Μονάδων που φαίνεται να θεωρούνται (κατά παράβαση των ανωτέρω) εργοδότες !!!

Το γεγονός κάνει επιτακτική την ανάγκη και ζητάμε:

- **να καθορίζεται με σαφήνεια η ευθύνη του κράτους και των Δήμων, σε ότι αφορά τη λειτουργία των σχολικών μονάδων και δεν άπτεται του παιδαγωγικού – διοικητικού έργου.**
- **Την άμεση απόσυρση των μηνύσεων κατά των Διευθυντών των σχολικών μονάδων από την Πυροσβεστική Υπηρεσία, της οποίας τα στελέχη όφειλαν να γνωρίζουν ότι οι ευθύνες που καταλογίζουν ανήκουν στους Δήμους και όχι στους εκπαιδευτικούς.**
- **Την άμεση παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας στην κατεύθυνση της αποκατάστασης της νομιμότητας, διαφυλάσσοντας την αξία του εκπαιδευτικού έργου και τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι ουδεμία αρμοδιότητα έχουν για τα ζητήματα πυρασφάλειας και γενικότερα ζητήματα ασφάλειας των εργασιακών χώρων.**
- **Την δραστηριοποίηση του Υπουργείου Εσωτερικών στην κατεύθυνση υλοποίησης προγραμμάτων ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους (από τη στιγμή που η ευθύνη της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων ανήκει στους Δήμους).**
- **Τη διενέργεια λεπτομερούς ελέγχου όλων των διδακτηρίων και την έκδοση πιστοποιητικών περί τήρησης των όρων υγιεινής και ασφάλειας.**
- **Την πραγματοποίηση ουσιαστικών έλεγχων και την έκδοση πιστοποιητικών καταλληλότητας για όλα τα σχολικά κτήρια.**
- **Τη θέσπιση μητρώου ελέγχων, επισκευών και συντήρησης για όλα τα σχολικά κτήρια που θα επικαιροποιείται περιοδικά.**

Νομική διασφάλιση πλαισίου λειτουργίας στο εκπαιδευτικό έργο

Ένα από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σχολικές μονάδες με δυσμενέστατες επιπτώσεις στην ομαλή λειτουργία τους είναι οι διενέξεις που δημιουργούνται στο πλαίσιο λειτουργίας των σχολείων μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών (π.χ. θέματα εισόδου γονέων στο σχολείο, βαθμολογίας μαθητών κλπ.).

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα σε αρκετές περιπτώσεις, την **απομάκρυνση των εκπαιδευτικών από το χώρο του σχολείου σε ώρα λειτουργίας του** για να βρεθούν, αναγκαστικά, σε χώρους αστυνομικών τμημάτων για την κάθε είδους διαχείριση τέτοιων δυσάρεστων περιστατικών και την κατάθεση μηνύσεων σε βάρος τους για ενέργειες που εκτελούν στο πλαίσιο των καθηκόντων τους.

Στην κατεύθυνση της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων και της ασφάλειας των μαθητών η νομική σύμβουλος της Δ.Ο.Ε. συνέταξε, για λογαριασμό της Ομοσπονδίας, σχέδιο πρότασης νόμου το οποίο και το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είχε υποβάλει προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με στόχο την ενσωμάτωσή του σε νομοθέτημα του Υπουργείου.

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

«Σε Πλημμελήματα ή Πταίσματα, που φέρονται να έχουν τελεστεί κατά τον χρόνο άσκησης των διδακτικών και εργασιακών καθηκόντων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και εξ αφορμής αυτής, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των **άρθρων 409-413 και 417-427 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας**, όπως κάθε φορά ισχύουν».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα διάταξη κρίνεται επιβεβλημένη, για την διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων και την ασφάλεια των μαθητών.

Δυστυχώς ούτε η παραπάνω πρόταση σχεδίου νόμου αλλά ούτε και κάποια αντίστοιχη υιοθετήθηκε από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

Ανοιχτά επίσης παραμένουν πολλά ζητήματα που ενέχουν τον κίνδυνο απόδοσης ευθυνών προς τους εκπαιδευτικούς . Η Δ.Ο.Ε. και κατά το παρελθόν είχε τονίσει την ανάγκη της σύνταξης κανονισμού λειτουργίας των σχολείων μέσω του οποίου θα λύνονταν βασικά ζητήματα ορίων ευθύνης. Αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει με δυσάρεστα για το εκπαιδευτικό έργο και τους εκπαιδευτικούς αποτελέσματα.

Ζητάμε:

- **Την υιοθέτηση της πρότασης διάταξης νόμου που κατέθεσε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**
- Σύγχρονο κανονισμό λειτουργίας Σχολείων με σαφή οριοθέτηση της ευθύνης των εκπαιδευτικών, χωρίς δυνατότητα παρερμηνείας, σε σχέση με την ασφάλεια των μαθητών και το ωράριο εργασίας, ιδιαίτερα στις περιοχές όπου οι μαθητές μετακινούνται με τα μέσα μαζικής μεταφοράς και την αντιμετώπιση του ζητήματος της αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν για οποιοδήποτε λόγο από το σχολείο (κανονικές άδειες, αναρρωτικές, συνδικαλιστικές, κλπ.).

III. Οι δυσοίωνες για τα Παιδαγωγικά Τμήματα εξελίξεις που δρομολογεί η συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών με το τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας. Ο ρόλος και το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Ακαδημαϊκό και επιστημονικό έγκλημα αποτελεί η απόφαση συγχώνευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας που περιλήφθηκε στο πολυνομοσχέδιο «Συνέργειες Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πειραματικά σχολεία, Γενικά Αρχεία του Κράτους και λοιπές διατάξεις» που ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία αιφνιδιαστικά, δίχως διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα τη Μεγάλη Τρίτη. Η μετονομασία του Παιδαγωγικού Τμήματος σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας φαίνεται να εντάσσεται σε μια, εκ του πονηρού, συζήτηση περί «ολοκλήρωσης του κύκλου των Παιδαγωγικών Τμημάτων», ερήμην του κλάδου, η οποία είναι πολύ επικίνδυνη για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Με βάση την συγχώνευση αυτή, ανοίγει ο δρόμος για ανάλογες συγχωνεύσεις στο μέλλον, με ορατό τον κίνδυνο της σύγχυσης των επιστημονικών πεδίων των τμημάτων, ανακατατάξεων με αρνητικό πρόσημο για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων και δυσοίωνες προοπτικές για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων, των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους, των επαγγελματικών δικαιωμάτων των εν ενεργείᾳ δασκάλων αλλά και τη δομή και τον προσανατολισμό του δημοτικού σχολείου.

Οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν πρόκειται να ανεχτούμε τον σχεδιασμό του μέλλοντος της δημόσιας εκπαίδευσης με βάση «θολές» επιδιώξεις, ερήμην του εκπαιδευτικού κινήματος. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα λάβει όλες τις απαιτούμενες πρωτοβουλίες για την υπεράσπιση του χαρακτήρα των Παιδαγωγικών Τμημάτων αλλά και την ενίσχυση και αναβάθμιση του ρόλου τους.

Ζητάμε:

- Την άμεση ανάκληση της συγχώνευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας.
- Να μην συμπεριληφθεί το νέο τμήμα στο μηχανογραφικό με το οποίο θα δηλώσουν προτιμήσεις σχολών οι υποψήφιοι για την Τριτοβάθμια εκπαίδευση για το ακαδημαϊκό έτος 2019-2020.
- Αναβάθμιση-ενίσχυση της λειτουργίας και του ρόλου των Παιδαγωγικών Τμημάτων.
- Τα Παιδαγωγικά Τμήματα να αναλάβουν πλήρως τη χορήγηση διδακτικής-παιδαγωγικής επάρκειας και της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

B. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Η εισήγηση για το πρόγραμμα δράσης της συνδικαλιστικής χρονιάς 2019-2020, θα αποσταλεί με την οριστική ημερήσια διάταξη, αφού λάβουμε υπόψη μας τις εξελίξεις της περιόδου εκείνης.

